

ACC. N:R M. 11446:1.

Luf 72

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Fluskått

Att dryga ut mjölk användes tycke man rensade
ur fröna och hade samt matade dem på hemkvarn
samt slände dem i mjölk. Även Lindetark
användes, man avskalade den ytre grova huden
den var obehaglig och inse starkt sigt tog man
vara på, kokade den i små bitar samt kokade
den i vatten då var det något ännu som ut-
löstes ur huden så vattnet blef som en välling
den användes till oleggsvad. Mosötter samt potatis
och kålbiter (rotabussar) kokades i köllsagan
stöttes sönder tillsmannans och kokades i lönga
ått tillsmannans med kött i köll. Ersättning
för kaffe var allmänast byggeel (korn)
men även knättar, de framstöttes av krossad
potatis samt råghli det knäddes tillsmannans
samt rullades i kulor som rostades. I vatten
användes inte den ansågs vara en människofäda

De är fulla av mask. Bngående namn
omins jag mina föreläsare nämnde kassampen

flugorampen samt fessorampen den sistnämnda
var en klättrande oramp när den var mogen

blef en usynning: fagynen om man klämde på
den spårade ut ett stoft samt stoft förbigen
främme det sedes att om man håller den så att

man fick i ögonen blef man blind. Om får i kor
ät mysköt & cyra (pramp) blev de försärade
så att de inte iddes gå hem till kvällen.

På ersättning för Tabak använde råbore kruskär-
blad samt kruskor (Lussilago) krusare använde
korsapibba (arnika) förkade i pulverisera.

Björklag lagrades när fjörken var ute sen
tillsattes något malt samt jäst det blev en
rätt god dryck. Det odlades Perscha i Grästök
Ditt omis Malört Humle Hummin.

Briänvin bryddes ofta med malört

Både för smakens och medicinens skull
för runt 100 år sedan behöt man hästen ^{grön} för mycket
smittlosam sjukdom som kallades "rösköt" mot
den användes malörtströsocker samt kummkorv
likaså vid enklare diare. Persöl har jag ej hört
talas om här på orten men i norra Finland
använde pers för att släta skalle sisen.

Till färgning av gul färg användes apeltvask
och jernvitriol som kallades tillsammans
med godset som antog en vacker gul färg
Brunt färgades i avskrap av stenmassa
i betning med blåsen (^{Lullan} Kopsiken) behandlades
som föregående och kallades (stannarsbrunt)
En annan massa som bildade en röt härd
ytta på stenar och kallades (Knektalbrunt)
användes av kvinno, mot blodgång massan
kallades i vatten och intogs på fastande morgne
3) en glas åt gången

En söt färgning kallades brukstning
och tillgick så. Urinen av en häbt konande
kvinna tömdes i en slenkruka samt tillsattes
en ullänsk blå färg som hörs indiga den
ilades garnet och fick ligga 6 månader och
hadd^{de} fått en skarp blå färg som var sot
och träakt. Frösädda blommas kringblomma
Prästkrage Valmar Blåklint. Perenna, Liane
Päsk i Tingstigar samt solrosar.

Att upväxta med blommas förekom ista
re arken vid glädje eller sorg. Pryda stugan
s med blommas endast vid den tid Hägg
i Syren blommar på dafrens skall.

Bladdöten användes för hos som ledde av sömna
sjuka eller blodfärs döten slättes sönder och
blandades i mjöl som gavs kreaturet att äta.
På sås lades groblada de kallades ären läbbblada
de förekomma på gängstigar över gräsbark

Tiddebast (Bräckerhals) av den användes barken som kokades i vatten och gavs åt hos som ej sille löjra (liki brunsliga) blakta gummar användes i kärleksdrycker som blandades i vin och gafs åt flickan för att bota körskyllan. Träskubarken Getapret en buske som växer i slensås och Torrmark har små vita blommor och svarta här av den skaldes barken och användes mot Lärstapning här en användes här som älska som ledla av Träskens, krögen en mag-sjukdom symptom vit beläggning på tungan och svalget, saften kramades ut här en som sedan pressades på tungan i svalget på barnen. Skot omfitt gälde det all fört komma till rätten när man var liten före armen samt bada den bitna benmen ska blef det inte så farligt. Kam armen före blev det värre. Det fanns en gumma emman sachsen som såde meadusis.

Den består av Torshede kunnlostor som
legat ut ett år och varu skrivita och låta
att omula sönder, sridare Dyssebräk och
sindhlyta siestfjäder av Gulspink (gulspink)
denne medusin användes mot Gulro och
var afelbart botande, har själf använt
den samma. Bären på Gällsbärbusken (Olwen)
användes med häft i stichningar i ryggen och
bröst bären mosades och tillsattes bänvin
där ringen stredde efter behag. Långgräs varu
på Tarna äkerrensar vänter liknas något
kafre, den användes vid sensträckningar och
inhet i lederna på så sätt att av gräset
visades ett omslag och lades på det gamla
stämnet. Iprehetka stjälpäck fans en granna som
var mycket brakt hon botade med natur-
medusin och gjorde ensas des Läkarna g
hem mot bota.